

Šlienavos ir Viršužiglio parapijų leidinys

Mes nenorime būti besąlygiškai laimingi. Mes norėtume ir galėtume būti laimingi, jeigu turėtume šitą ar tą ir dar aną dalyką... Bet tai tas pats, kas pasakyti savo draugui arba Dievui, arba bet kam kitam: „Tu esi mano laimė, ir jei negausiu tavęs, atsisakau būti laimingas ar laiminga.“ Įsiklausykime į save, ir paskui labai gerai supraskime save!

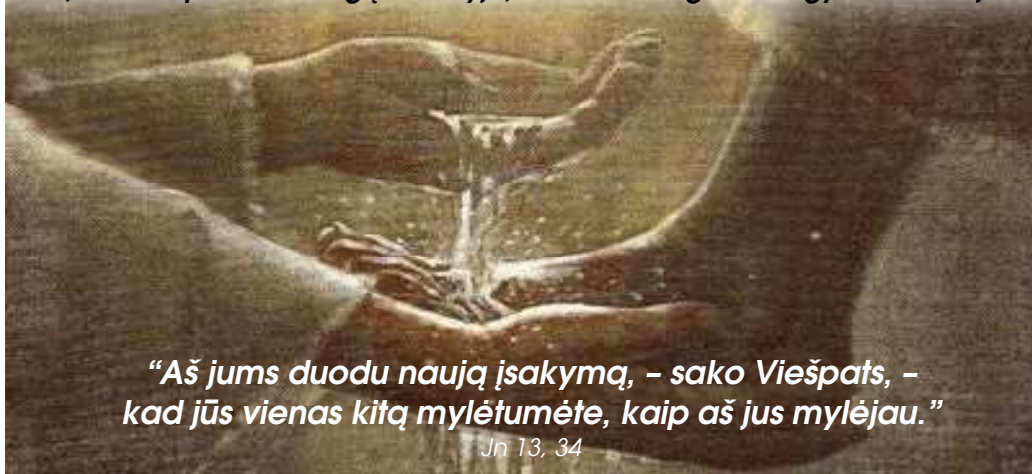
Mes negalime įsivaizduoti laimės be tam tikrų sąlygų!? Kas mus mokė (o gal jau ir išmokė?..) susieti save, savo gyvenimą su kažkokiomis sąlygomis? Savo gyvenimo tikslą, savo gyvenimo prasmę, savo gyvenimo laimę?..

Juk mes patys, būdami protingi ir Dievui padedant, esame norintys labai realiai, gyvenimiškais būdais, krikščionišku pavyzdžiu, visame kame gyventi pagal save pačius! Turime prisiminti patys save, prisiminti savo kaip žmogaus ir krikščionio gyvenimo būdą... Ne pamaldumas, ne įprasti papročiai, ne religija, bet gyvenimo savitumas, kurį turime savyje turi prabusti ir gyventi mumyse!

Pažvelkite į visur esančią pagiežą, pažvelkite į vieatvę, pažvelkite į baimes, į abejingumą, į konfliktus žmonių širdyse: vidinius ir išorinius konfliktus... Ar tai ne apie mus? Nesmagu taip užklausti savęs, bet gal.., tai ir apie mus...

Įsivaizduokime, jog kažkas mums parodė būdą, kaip viso to atsikratyti. Prisiminkime, jog Kažkas (Jėzus, plaudamas kojas) pamokė, kaip sustabdyti tą didžiulį žmogiško savitumo, sveikatos, gerumo ir meilės praradimą, kas yra visų mūsų gyvenimo neigiamybių priežastis. Ar norėtumėm, kad viso to nebūtų? Įsivaizduokime, Kažkas parodė mums būdą, kaip iš tikrųjų mylėti vienas kitą, išlikti ramybėje, gyventi meilėje... Ir atsakykite sau ar to noriu.

Bet vietoj to mes kartais pagalvojame, kad praktiškiau yra didelis biznis, kad praktiškiau yra politika, kad praktiškiau yra sava naudėlė... Kokia nauda iš to, kad išlaipiname žmogų mėnulyje, kai mes nesugebame gyventi žemėje?..

“Aš jums duodu naują įsakymą, – sako Viešpats, – kad jūs vienas kitą mylėtumėte, kaip aš jus mylėjau.”

Jn 13, 34

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Apd 14, 21b-27; Ps 144, 8-13ab; Apr 21. 1-5a

Psalmės atliepas

Garbinsiu Tavo vardą per amžius, mano Dieve ir Karaliau.

Evangelija pagal Joną (13, 31-35)

Judui pasišalinus iš Velykų vakarienės, Jėzus prabilo: „Dabar Žmogaus Sūnus pašlovintas, ir Dievas pašlovintas per jį. O jeigu Dievas pašlovintas per jį, tai Dievas pašlovins jį pas save, – bematant jį pašlovins“. „Vaikeliai, aš jau nebeilgai būsiu su jumis. Jūs ieškosite manęs, bet sakau jums tą patį, ką esu žydams pasakęs: kur aš išeinu, jūs negalite eiti... Aš jums duodu naują įsakymą, kad jūs vienas kitą mylėtumėte: kaip aš jus mylėjau, kad ir jūs taip mylėtumėte vienas kitą! Iš to visi pažins, kad esate mano mokiniai, jei mylėsite vieni kitus“.

Evangelijos komentaras:

Meilė – tai, kuo labiausiai yra ir piktnaudžiaujama, ir ji labai skirtingai suprantama. Ją, kaip žodį, vartoja taip pat ir smurtautojas, teigdamas, kad griaua „iš meilės“, nors iš tikrųjų, tai naikina gyvenimą, istoriją ir daugelį metų augintą ir kurtą gerį. Atnešdamas blogį jis sako: „Tu esi mano meilė“. Taip meilė tampa žodžiu, tariamai gelbstinčiu žiauriausiose ir absurdiškiausiose situacijose. Už jo dažnai paslepiamos didžiausios niekšybės. Kalbant apie vulgarią meilę, kuri mylimąjį paverčia objektu, meile pasinaudojama, kai žmogus nepripažįsta ar nesupranta savo nesugebėjimo mylėti.

Yra tokių, kurie iš meilės tėvynei žudo, laikydami save geradariais, tokių, kurie iš meilės tautai sukelia karus, tokių, kurie dėl meilės atmeta gyvenimą, priimdami tik jo savanaudiškus ir grubius aspektus.

Evangelija kalba apie naują meilės įsakymą, kurį turime priimti ir juo dalintis tarpusavyje: „Aš jums duodu naują įsakymą, kad jūs vienas kitą mylėtumėte: kaip aš jus mylėjau, kad ir jūs taip mylėtumėte vienas kitą!“ Šis įsakymas ne iš žmogaus, bet iš Dievo ir kalba mums, žmonėms, apie save bedalinančią meilę.

Meilė pagal Dievą gimsta iš sukrečiančio Jėzaus poelgio, kuomet Jis savo kančios ir mirties išvakarėse, apsijuosęs rankšluosčiu plauna mokiniams kojas. Plauna Judo kojas, kurios netrukus eis pražūties ir nevilties keliais, plauna kojas Petro, kuris jokių būdu nenori, kad Mokytojas ir Viešpats nusilenktų iki žemės, tuo duodamas nuolankios ir atgaivinančios meilės pavyzdį...

Jis mums parodo meilę, kuriančią, atgaivinančią, duodančią gyvybę, visa padarančią naujumu. Be šios Meilės, viskas, visi santykiai ir jausmai tampa negražūs, nežmoniški, priešiški. Tai tikras kalėjimas, kuriame uždaryti silpniausieji, vieniši, alkstantieji, nematantys galimybės išgyventi, be ateities. Jie palikti gėdingose situacijose, kurias mes patys, žmonės, sukūrėme ir kasdien vis dar kuriame.

Žmogus ginčijasi, prieštarauja kitam, kad tik būtų teisas, kad įtvirtintų savo galią. Hm..., tik Dievas turi kitą planą – planą mylėti. Jis viską padaro naujai, nes iš tiesų myli. Mes naikiname. Dievas atnaujina. Mes išdeginame žemę. Dievas padaro žemę žaliuojančia ganykla, pilna gyvybės ir vaisių.

Dievas nuolat kuria žmonėms skirtą rojų... Tik mes gal kartais, per savo kvailumą, pasiduodame abejingumui ir nenorime to pripažinti, gal net norėdami patys būti Dievais.

Naujiena, kurią Dievas atnešė į pasaulį per savo Sūnų Jėzų, mylintį iki mirties, yra gyvenimas, pagrįstas susitikimu, pagarba, meile gyvybei. Ir mes šį gyvenimą priimame, kai rūpinamės apginti silpnuosius ir priimti tuos, kurie praeina, išrėkdamis savo neviltį.

Dievo gyvenimo grožis yra matomas jį priimant, kartu kuriant, pasidžiaugiant, su noru pritariant Jo buvimui. Pasimokinus iš Jo pavyzdžio, sulinksta keliai prieš kito kojas, su noru jas nuplauti. Tai reiškia - būti kartu su Juo tame pačiame. Tai reiškia: mylėti...

Kas ir kokia yra DRAUGYSTĖ?

Jėzaus duotas meilės įsakymas yra vidinis įsakymas, įrašytas širdyje; jis nebėra išorinis, nėra tas, kuris išrašytas akmens plokštėse. Naujasis įsakymas atitinka mūsų širdies troškimą. Štai kodėl Jėzus sako: „Aš jums tai kalbėjau, kad jumyse būtų manasis džiaugsmas ir kad jūsų džiaugsmui nieko netrūktų“ (Jn 15, 11). Jei iš tikrųjų tarp mūsų su Jėzumi yra draugystė, jei iš tikrųjų Jį myliu, apie Jį galvoju, Juo rūpinuosi, Jam dovanuju savo laiką, savo jėgas, šis Jo įsakymas man tampa vidiniu poreikiu. Aš nebegaliu ir nebenoriu elgtis kitaip: nebegaliu nemylėti, nebegaliu neatiduoti savęs kitiems, savo gyvybės už kitus, nebenoriu egzistuoti vien sau ir dėl savęs. „Jūs būsite mano draugai, jei darysite, ką jums įsakau“ (Jn 15, 14), – sako Jėzus.

Dalintis paslaptimis

Šalia dovanojamos bendrystės, negalime apeiti ir dar vienos dovanos – tai yra dalinimasi paslaptimis. Jėzus savo mokiniams ir mums sako: „Jūs aš draugais vadinu, nes jums viską paskelbiau, ką buvau iš savo Tėvo girdėjęs“ (Jn 15, 15). Paslaptimis įprastai dalijamasi, kai yra pasitikėjimas, kad tai, ką pasakai, bus išsaugota. Patikėdamas savo paslaptis, kitą laikau vertu tos paslapties. Bet reikėtų pastebėti, kad kartais paslaptis paslapčia nelygu: yra ir netikros paslaptys, kurios mus įkalina, uždaro, korumpuoja ir net gali nužudyti mūsų draugystę. Tokios paslaptys veda ne į meilę, o į kito panaudojimą sau. Tikros paslaptys mus išlaisvina didesnei meilei. Draugui patikėta paslaptis atveria mano širdies gelmes, o pasidalinta paslaptis apie mūsų svajones, idealus mus su draugu daro viena siela dvejuose kūnuose.

Nenusipelnę draugystė

Skaitant Jn 15, 15 išgirstame, kad tarp Kristaus ir mūsų nebėra paslapčių, jis dovanoja mums visą savo pasitikėjimą, o su pasitikėjimu – ir savo pažinimą. Gali netgi kilti mintis, kad Jėzus, kalbėdamas tiesiogiai savo mokiniams norėjo pasakyti: „Per tris metus pamačiau, jog esate tikrai patikimi, todėl dabar patikėsiu jums giliausią savo būties slėpinį“. Tačiau yra kone atvirkščiai – apaštalai ne vieną ir ne du kartus įrodė, jog jie nėra patikimi. Čia pat, po šių Jėzaus žodžių Petras triskart Jo išsigins, prie Kryžiaus pasiliks vien tik Jonas, galiausiai net ir po Prisikėlimo apaštalai ne iš karto patikės, kad Tasai, kurį jie mato yra Jėzus. Svarbu nepražiopsoti šios, 15-os eilutės skelbiamos tiesos, kad tai ne apaštalai „užsitarnauja“ Jėzaus draugystę, o pats Jėzus tą draugystę sukuria. Juolab, kad čia sukuriamą ne vien apaštalių draugystę su Jėzumi, tačiau ir jų pačių tarpusavio draugiškos bendrystės ryšys. Ko gero būtent taip Jonas bando išreikšti tiesą, kad meilė, kuri yra tikro krikščioniško gyvenimo pradžia ir pamatas, yra Dievo dovana – žmogus savo jėgomis negali jos „įsigyti“. Čia mes vėlgi neretai klumpame, bandydami šiai draugystei „pasiruošti“ – susitvarkyti gyvenimą, išmokyti nebedaryti nuodėmių, atsikratyti ydų ir dar visaip kaip kitaip „pasidaryti verti“ Jėzaus draugystės. Evangelija gi, sako, kad viskas vyksta atvirkščiai – būtent ši draugystė gali įvykdyti šiuos gražius siekius mano gyvenime. Ji – kelias į šventumą, o ne atlygis už jį.

Bus daugiau.

Šlienavos bažnyčios rekonstrukcijos ir Viršužiglio bažnyčios pavėsinės-stoginės darbai

Dėkojame visiems talkininkams, besidarbuojantiems, kurie atsiliepėte į kvietimą-pasiūlymą degti noru kartu sukurti ateitį, kurioje gyvensime, taip pat dėkojame visiems, kurie ir savais pinigais paremiame Šlienavos ir Viršužiglio bažnyčių vykdomus projektus!

Dėkojame Dariui Žiūrai už medieną kryžiui, kurį norime naujai pastatyti Viršužiglio bažnyčios šventoriuje! Dėkojame Giedriui Juščiu, kuris daug pasidarbavo paruošdamas ir gražiai pagamindamas kryžius! Netrukus jį pastatysime, ir birželio 22 dieną, kuomet į Viršužiglio bažnyčių atvažiuos mūsų vyskupas Rimantas Norvila, kartu prašysime Dievą pašventinti jį.

Šlienavos bažnyčioje darbuojamės stipriai... Labai stipriai! Norime kuo greičiau pasistatyti

Pirmosios Komunijos šventės Viršužiglio bažnyčioje

Šiais metais šeimų, kartu su vaikais, Komunijos šventės švęsime net keturiuose dienos. Kadangi Šlienavos bažnyčioje pradėjome rekonstrukcijos darbus, ir netrukus pradėsime išmontavimo-griovimo darbus, todėl visas šventes planuojame švęsti Viršužiglio bažnyčioje.

Šeimų pirmos Komunijos šventės švęsime: gegužės 24 d., gegužės 25 d., gegužės 31 d. ir birželio 1 d. Visas šventines dienas Eucharistija bus švenčiama 13 val. kartu su šeimomis, kurių vaikai pirmą kartą pilnai dalyvaus Eucharistijos šventime – Komunijoje – bendrystėje su visais susirinkusiais ir pačiu Jėzumi, priimant Jį duonos ir vyno pavidale.

Gegužės 25 d. ir birželio 1 d., Šlienavos bažnyčioje, Eucharistija bus švenčiama tik 9 val.

Visi kartu švęskime Komunijos šventę su jaunaisiais mūsų bažnyčios žmogeliukais, jais pasidžiaugdami ir save pačius pristatydami – esančius mūsų bažnyčios žmones.

Švč. M. Marijos apsilankymo pas Elzbietą šventė Viršužiglyje

Ateinantį sekmadienį, 13 val., Viršužiglio Šv. Onos bažnyčioje, švęsime dvasinę šventę – Švč. M. Marijos apsilankymą pas Elzbietą.

Šią dvasinę šventę švęsime kartu su šeimomis, kurios ruošėsi su savo vaikais švęsti pirmą Komuniją.

Kviečiame planuoti ir kartu dalyvauti šventėje, negalvojant, kad tai tik pirmosios Komunijos šeimų šventė. Taip galvoti, ir šventėje nedalyvauti, neteisinga. Tai mūsų parapijos, Viršužiglio bažnyčios šeimos šventė, todėl visi turime ir susirinkti. O kaip kitaip? Būtinai!

Norisi, kad ši pirmą vasariška šventė nudžiugintų visas mūsų šeimas, kad visi susiję džiaugtumės bendrystė. Tad kaip visad po visų apeigų – pasibūsime agapėje, be skubėjimo pabendrausime prie vaišių stalo. Ruoškimės šiai šventei ir kartu ją švęskime!

Svarbu! Šlienavos bažnyčioje ateinantį sekmadienį (gegužės 25 d.) Eucharistija bus švenčiama tik 9 val.

naujus Namus. Tiesiog jaučiama, kad tarsi pats Dievas visus darbus dirba, o mumis, dirbančiais, Jis naudojasi kaip įrankiais! Esame bažnyčios iškraustymo ir vidaus išardymo etape, tame ir toliau darbuosimės. Kaip pastebite, jau esame pastatę mūsų susirinkimams ir bendruomeniškam šventimui angarą – laikiną "bažnyčią", kurioje ir rinksimės, kol nepastatysime naujai savo bažnyčios.

Kviečiame visus, pagal savas galimybes, ateiti ar atvažiuoti ir darbuotis kartu šiame bendrame darbe! Dirbame kiekvieną darbo dieną nuo ryto iki vakaro, tad bet kuriuo metu ir įvairiems darbams esame visi kviečiami prisijungti į bendrą, darbingą talką.

Gera vis patirti (labai reikalingą mums visiems!) bendrumo ir susitelkimo jausmą, rūpestį ir domėjimąsi apie visa tai! Antra, Jūs norite ir vis paremiate šiuos darbus ir savo pinigais. Ačiū Jums! Vis palaikykime vieni kitus šiuose mūsų rūpestėliuose!

Dėl įvairių darbinių reikalų visada kreipkitės į kleboną Rimą (tel. nr.: 0 688 37142) arba į darbų techninį vykdytoją Andrių (tel. nr.: 0 605 44501). Ačiū Jums!

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Įm. kodas: 191289430,

Banko sąskaitos Nr.: LT367300010002243406.

Viršužiglio A. Panemunės parapijos filija. Įm. kodas: 192065766.

Banko sąskaitos Nr.: LT52401004100290040.

Tel.: 0 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com. Šį leidinį paruošė kun. Rimas.